

По-специално:

- а) Представява ли проверка на лица по вътрешните граници по смисъла на член 22 от Кодекса на шенгенските граници или равностойна мярка общото законово или административното задължение, насочено към конкретни превозвачи, да не превозват до територията на Федерална република Германия чужди граждани, които не притежават необходимия паспорт или необходимото разрешение за пребиваване, като единственият начин по който това задължение може да бъде изпълнено е превозвачът да провери документите за преминаване на границата на всички пътници преди преминаване на вътрешната граница?
 - б) Трябва ли налагането на посочените в т. 1) задължения да се преценява с оглед на член 23, буква а) от Кодекса на шенгенските граници, макар че превозвачите не упражняват „полицейски правомощия“ по смисъла на тази разпоредба, а възлагането на проверките от държавата също формално не води до прилагане на публични правомощия?
 - в) При утвърдителен отговор на въпрос 1 б): като се имат предвид критериите на член 23, буква а), второ изречение от Кодекса на шенгенските граници, извършването на изискваната от превозвачите проверка може ли да се смята за недопустима мярка с ефект, равностоен на гранични проверки?
 - г) Трябва ли налагането на посочените в т. 1) задължения, доколкото е насочено към предприятия, извършващи автобусен превоз по редовни линии, да се преценява с оглед на член 23, буква б) от Кодекса на шенгенските граници, съгласно който правомощието на превозвачите да извършват проверки за сигурност на лицата на пристанища и летища не накърнява отсъствието на контрол по вътрешните граници? Следва ли от това и недопустимост на проверките по смисъла на въпрос 1 извън пристанищата и летищата, ако те не представляват проверки за сигурност и не се извършват и на лица, които пътуват в рамките на държавата членка?
- 2) Допускат ли членове 22 и 23 от Кодекса на шенгенските граници национална правна уредба, съгласно която с цел изпълнение на това задължение на автобусен превозвач могат да бъдат наложени забрана и предупреждение за глоба при неспазването ѝ, когато поради неизвършени от него проверки на територията на Федерална република Германия са били превозени и чужденци без паспорт и разрешение за пребиваване?

(¹) ОВ L 77, 2016 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 21 юли 2017 г. — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Дело C-444/17)

(2017/C 330/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Préfet des Pyrénées-Orientales

Ответници: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 32 от Регламент (ЕС) 2016/399 от 9 март 2016 г. (¹), който предвижда, че когато се въвежда повторно граничен контрол на вътрешни граници, се прилагат с необходимите изменения съответните разпоредби на дял II (относно външните граници), да се тълкува в смисъл, че отново въведеният граничен контрол на вътрешната граница на държава членка може да бъде приравнен на граничния контрол на външна граница, когато става въпрос за преминаване на границата от гражданин на трета страна, който няма право на влизане?
- 2) Позволяват ли този Регламент и Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (²), при същите обстоятелства на отново въведен граничен контрол на вътрешните граници, да се приложи по отношение на незаконно пребиваващ гражданин на трета страна, който преминава граница, на която е възстановен граничният контрол, овластяващата норма на член 2, параграф 2, буква а) от Директивата, която дава възможност на държавите членки да продължат да прилагат опростени национални процедури за връщане по отношение на външните си граници?

- 3) В случай на утвърдителен отговор на последния въпрос, допускат ли член 2, параграф 2, буква а) и член 4, параграф 4 от Директивата национална правна уредба като член L. 621-2 от Кодекса за влизането и пребиваването на чужденците и за правото на убежище, който предвижда, че се наказва с лишаване от свобода за незаконно влизане на територията на страната гражданин на трета страна, по отношение на когото не е приключила предвидената от тази директива процедура за връщане?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 26 юли 2017 г. — A & G Fahrschul-Akademie GmbH/Finanzamt Wolfenbüttel

(Дело C-449/17)

(2017/C 330/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Отговорник: Finanzamt Wolfenbüttel

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли понятието за училищно и университетско образование по смисъла на член 132, параграф 1, букви и) и й) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ обучението за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство за категории В и С1?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Може ли жалбоподателят да бъде определен за организация със сроден предмет на дейност по смисъла на член 132, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност въз основа на разпоредбите на Gesetz über das Fahrlehrerwesen (Закон за обучението за придобиване на правоспособност за управление на МПС) от 25 август 1969 г. (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), последно изменен със закон от 28 ноември 2016 г. (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, Fahrlehrergesetz), които уреждат изпита за преподаватели и издаването на преподавателски разрешения и разрешения за стопанисване на учебни центрове за придобиване на правоспособност за управление на МПС, както и въз основа на обществения интерес от обучаване на кандидат водачите като безопасни, отговорни и екологично осъзнати участници в движението по пътищата?

- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос:

Понятието „частни уроци, давани от преподавателски кадри“ по смисъла на член 132, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, предполага ли данъчнозадълженото лице да е едноличен търговец?

- 4) При отрицателен отговор на втория и третия въпрос:

Достатъчно ли е преподавателят да осъществява дейността си за своя сметка и на своя отговорност, за да се приеме, че дава „частни уроци“ по смисъла на член 132, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, или наличието на критерия „частни уроци, давани от преподавателски кадри“, зависи и от други предпоставки?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.